1

Жила в кущах циганка Мег,
Бездомна удова.
Був луг для неї хатою,
А постіллю — трава.

2

Був терен їй за яблука,
За мед — роса з верби,
Були їй замість Біблії
На цвинтарі гроби.

3

Був бескид їй за брата,
А за сестру — сосна.
І в тій сім'ї великій Мег
Жила сама-одна.

4

Ніхто не кликав снідати,
Обідать не просив,
Замість вечері місяць їй
У пелену світив.

5

Зате із козячих квіток
Вона вінки плела

І, ліжко з тису мостячи,
Співала, як могла.

6

Коричневими пальцями
Із очерету мати
Плела, щоб потім селюкам
Без грошей віддавати.

7

Могла б носить корону Мег
На гордому чолі.
Ходила в драному плащі
І в м'ятому брилі.
Нехай стару покоїть Бог!
Вона давно в землі.